

32è Premi

Certamen Literari Francesc Candel, 2026

Modalitat de Poesia

L'ALTRA CARA DE LA MONEDA

Ferran JC

L'ALTRA CARA DE LA MONEDA

Visc en la cara de la moneda,
amb la sort d'haver nascut
en aquest costat de món,
de cel blau i d'ocells prenent el vol.
On es permet viure i cercar anhels,
on la felicitat s'aprecia
en relació directa amb les tinences
i amb el fet de no tenir mancances.

Sé però, que la moneda
encara volta i no ha caigut.
L'altre costat, ombrívol i obagós, gira
a dins del fred de refugis nocturns,
enrunats per míssils desconeguts.
I encara vola per l'aire atzarós
de les temences més espesses
que mai voldries arribar a tenir
i que ennegririen aquests versos.

I EM PREGUNTO

I sona, no massa lluny, la devastació.

Miro el fil d'aigua que baixa a borbolls.

Els mateixos de la sang de l'altre costat.

I em pregunto si el camí serà el mateix.

I em pregunto si les paraules executades
tindran el mateix valor.

LA MATEIXA NIT

La nit és la mateixa, on mira per la finestra,
sense finestres per on mirar.

És la mateixa nit, la d'una lleu serenor,
a sota els xiulets aterridors.

La mateixa nit, en la que no lluen els fanals,
i sols la lluna il·lumina màrfegues sota runes.

La mateixa, on, sense importar el lloc on t'amaguis,
queda la mirada temerosa a dins la mateixa nit.

VOLDRIEN UNA CANÇÓ

Fugen de la llum, on esclata la mort.

És quan es voldrien confondre
amb les oliveres del camp
que no necessiten sostre.

Cerquen la foscor, on respira la vida,
del tot feble i tremolosa.

Volen abraçar-se sota una flassada
que tapi l'enruna sagnosa.

Corren els xiquets a sotacobert.
Han perdut la veu i els somnis
a dins les cases esventrades.
I resen per trobar un bot en ple naufragi.

Voldrien una cançó que els dugués
a l'altra banda de mar.
Que un horitzó en porta un altre.
I tornar veient que havia estat un miratge.

Voldrien un conte de final feliç,
que els llevés l'olor de la por,
que els fes viure una vida en pau
i que en tancar el llibre, durés per sempre.